

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שער ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון מ"ד: – יד חשוון – יד שבט – יד אייר – יד אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידועת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שג – דיני תכשיטי אשה

יח. כל שאסרו חכמים לצאת בו לרשות הרבים אסור לצאת
בו לחצר שאינה מעורבת חוץ מכבול ופאה נכרית דהיינו
קליעת שער שקלעה בתוך שערה ויש אומרים דכל
שאסרו לצאת בו אפילו להתקטט בו בבית אסור וכל שכן
לצאת בו לחצר המעורבת חוץ מכבול ופאה נכרית ויש
אומרים שהכל מותר לצאת בו בחצר אפילו אינה מעורבת
והאידינא נשי דידן נהגו לצאת בכל תכשיטין ויש שאמרו
דמדינא אסורות אלא שכיון שלא ישמעו מוטב שיהיו
שוגגות ואל יהיו מזידות ויש שלמדו עליהם זכות לומר
שהן נהגות כן על פי סברא אחרונה שכתבתי שלא אסרו
לצאת בתכשיטין לחצר שאינה מעורבת והשתא דלית לן
רשות הרבים גמור הוה ליה כל רשות הרבים שלנו
כרמלית ודינו כחצר שאינה מעורבת ומותר. הגה: ויש
אומרים עוד טעם להתיר דעכשיו שכחי תכשיטין ויוצאין בהם
אף בחול וליכא למיחש דילמא שלפא ומחוי כמו בימיהם שלא
היו רגילים לצאת בהן רק בשבת ולא הוו שכחי (מוספוט פרק
כ"ג והגהות אלפסי פרק נמה אשה). ומיהו טבעת שיש עליה
חותם לאשה ושאיין עליה חותם לאיש דתנן בה חיוב
חטאת אף בכרמלית אסור אפילו לדידן והוא הדין לכל
מאי דאתמר ביה חיוב חטאת ויש מי שאומר שבזמן הזה
שנהגו האנשים לצאת בטבעת שאין עליה חותם הרי זה
להם כתכשיט ושרי ולפי זה אפשר דכיון שנהגו עכשיו
הנשים לצאת בטבעת שיש עליה חותם הרי הוא להן
כתכשיט ושרי ומכל מקום צריך להזהיר לנשים שלא
תצאנה אלא במחטים שהן צריכות להעמיד קישוריהן ולא
יותר כי בזה שאין להן תועלת בו ישמעו לנו:

יט. צריך להזהיר לנשים שלא יטלטלו מחט שניטל חודה או
עוקצה לשום בצעיפים אלא אם כן ניטל מערב שבת חודה
ועוקצה (ויחדה) לשם כך (ועיין לקמן סימן ש"ח סעיף י"א):

כ. הבנות קטנות שנוקבים אזניהם כדי לתת בהם נזמים
כשיגדלו וכדי שלא יסתמו הנקבים נותנים בהם קסמים
מותר לצאת בהם והוא הדין אם נותנין חוטים באותם
נקבים שמותר לצאת בהם אם אינם צבועים אבל אם
צבועים אסור:

כא. יוצאת אשה רעולה והוא שמעטפת כל ראשה חוץ
מהפנים:

כב. פורפת (פירוש קושרת) בשבת על האגוז ועל האבן שיחדתו
לכך ויוצאת בו אבל על המטבע אסור לפרוף בשבת דלאו
בר טלטול הוא ולא מהני בה יחוד ואם פרפה עליו מערב
שבת מותר לצאת בו בשבת:

כג. אם היתה צריכה להוציא אגוז לבנה ופרפה עליו כדי
להוציאו אם לרשות הרבים אסור ואם לכרמלית מותר:

כד. יוצאה באבן תקומה (פירש הערוך אבן ידועה שכשהיא על
אשה לא תפיל) ובמשקל ששקלו כנגדו שלא תפיל ואפילו
לא נתעברה עדיין:

כה. אסור לאשה שתעביר בשבת סרק על פניה משום צובע
ומטעם זה אסורה לכחול בשבת ומטעם זה אסורה לטוח
על פניה בצק דכשנוטלתו מאדים הבשר:

כו. אסור לקלוע האשה שערה בשבת ולא להתיר קליעתה
אבל יכולה לחלוק שערה. הגה: ויש אסורים לחלוק שערה
דהיינו לעשות השייטיל (רש"י ואור זרוע) וכן נהגו לאסור
לעשות על ידי כלי אבל באצבע בעלמא נהגו להקל:

כז. אסור לסרוק במסרק בשבת ואפילו אותו שעושים משער
חזיר שאי אפשר שלא יעקרו שערות. אבל מותר לחוף
ולפספס ביד (גיט יוסף):

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון מד]